

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/368/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312228880
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lea Stovičková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2312228880.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a. s., Bratislava, Olejkárska 1, IČO: 00 492 736, zastúpeného Advokátskou kanceláriou ECKER - KÁN & Partners, so sídlom Bratislava, Námestie Martina Benku 9-C1, proti odporcovi: Y. F., nar. X.XX.XXXX, naposledy bytom U., J.. L. X, t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpenému opatrovníčkou pre konanie E. J., zamestnankyňou Okresného súdu Galanta, o zaplatenie 50,70 eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 1. júla 2013 č. k. 10C/154/2013-34, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku II. o trovách konania m e n í tak, že odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 16,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku a 35,37 eur titulom trov právneho zastúpenia k rukám Advokátskej kancelárie ECKER - KÁN & Partners, so sídlom Bratislava, Námestie Martina Benku 9-C1, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Navrhovateľovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním vo výroku I. uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 50,70 eur a vo výroku II. uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 16,50 eur.

Rozhodnutie vo výroku I. vo veci samej odôvodnil ustanoveniami § 760 Občianskeho zákonníka, § 14 ods. 1 písm. d) a § 17 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave, čl. 3 ods. 3 a čl. 6 ods. 1, 2 a 3 prvá veta Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a čl. 5 Tarify prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a tým, že odporca preukázateľne porušil tarifné a prepravné podmienky, za ktorých použil dopravný prostriedok navrhovateľa a vznikla mu povinnosť, pretože cestoval bez platného cestovného lístka, zaplatiť hodnotu cestovného a prirážku za cestovanie bez platného tarifného vybavenia vo výške 50 eur. Uvedenú povinnosť si odporca nespĺnil, preto návrh navrhovateľa vyhodnotil dôvodným. Rozsudok vo výroku II. o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a úspešnému navrhovateľovi priznal trovy konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za návrh 16,50 eur. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 M Cdo/21/2009 a dospel k záveru, že jediným účelným nákladom, ktorý navrhovateľovi (ktorý mal v konaní plný úspech) v konaní vznikol, bolo zaplatenie súdneho poplatku. Nepriznanie náhrady nákladov konania spojených so zastupovaním advokátom odôvodnil tým, že nejde o náklady účelne vynaložené. Uviedol, že nespochybňuje právo navrhovateľa na zastúpenie advokátom (§ 25 O. s. p.) a v priebehu konania ho rešpektoval. Dôvodil, že právo účastníka na zastúpenie advokátom na strane jednej a právo na náhradu nákladov konania s tým spojených na strane druhej sú práva, ktoré síce spolu úzko súvisia, avšak nie sú nerozlučne spojené. Merítkom účelnosti uvedeným v ust. § 142 ods.1 O. s. p. je preto nevyhnutné pomerovať všetky náklady, ktoré účastníkovi v priebehu konania vznikli, teda aj náklady vynaložené účastníkom v súvislosti

s jeho zastúpením advokátom. Na posudzovanie účelnosti nákladov právneho zastúpenia nemožno rezignovať len preto, že účastník pri zastúpení advokátom realizuje svoje právo na právnu pomoc. Náklady zastúpenia navrhovateľa advokátom považoval neúčelnými po zistení, že ide o vec typovo veľmi jednoduchú po skutkovej i právnej stránke, pričom k uplatňovaniu týchto nárokov navrhovateľom dochádza vzorovou žalobou, v ktorej sa menia iba identifikačné údaje žalovanej strany, dátum jazdy bez platného cestovného lístka, číslo dokladu o prepravnej kontrole, výška dlhu (súčet cestovného a sankcie) a začiatok omeškania. Vyplňovanie týchto žalôb je rutinnou činnosťou, nevyžadujúcou odborné znalosti. Navrhovateľ a jeho právny zástupca sú si vyššie uvedených okolností vedomí, pretože aj keď súd vo veci nariadi pojednávanie, títo sa ho nikdy nezúčastnia vychádzajúc z toho, že súd s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou rozhodne na základe predložených písomných podkladov v prospech navrhovateľa. Vyslovil názor, že k rovnakému záveru k akému dospel aplikáciou ust. § 142 ods.1 O. s. p., možno dospieť aj aplikáciou ust. § 150 ods.2 O. s. p. a za neprímerané trovy konania vo veciach nárokov dopravných podnikov na zaplatenie cestovného a sankcie považovať akékoľvek trovy právneho zastúpenia v spore, v ktorom odporca nárok navrhovateľa relevantne nepopiera (napr. okolnosťami prepravnej kontroly a pod.) a teda navrhovateľom tvrdený skutkový stav je zjavne nesporný. Poukázal aj na nález Ústavného súdu Českej republiky z 25. júla 2012 sp. zn. I.ÚS 988/2012.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, výroku II. o trovách konania, podal odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol zmenu rozsudku v napadnutom výroku tak, aby navrhovateľovi bola prisúdená výška náhrady trov 16,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku a 87,24 eur titulom trov právneho zastúpenia. Odvolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci, nakoľko súd prvého stupňa nesprávne aplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 O. s. p., ktoré je možné použiť len vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Nepochybným je, že v zmysle § 200ea O. s. p. ide o drobný spor, neprímeranosť trov konania je však potrebné posudzovať individuálne. Vychádzajúc z dôvodovej správy k citovanému ustanoveniu, neprímeranými trovami sú trovy, ktorých výška je niekoľkonásobne vyššia než samotná pohľadávka, ktorú výšku je potrebné chápať minimálne dvojnásobne vyššiu ako samotná istina, o ktorý prípad v danej veci nejde. Poukázal na skutočnosť, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa. Argumentoval tým, že samotné úkony právnych služieb a postup advokáta pri prevzatí právneho zastúpenia, odoslání výzvy na zaplatenie pred podaním návrhu na začatie konania, príprave návrhu na začatie konania a podaní návrhu na príslušnom súde je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si primeranú časovú náročnosť s tým, že cieľom súdneho konania je vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi. Poukázal na to, že právo účastníka dať sa zastupovať v súdnom procese v tzv. drobných sporoch advokátom nie je v podmienkach vnútroštátneho práva obmedzené a neobmedzuje ho ani Nariadenie Rady(ES) č. 861/2007 z 11.7.2007.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal účastník konania (§ 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 202 O. s. p. a contrario), prejednal vec bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru o dôvodnosti odvolania navrhovateľa.

Predmetom konania je právo na náhradu trov konania účastníkov konania vo veci, ktorej predmetom je zaplatenie 50,70 eur.

V danej veci rozsudkom vo veci samej súd vyhovel návrhu navrhovateľa, a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 50,70 eur. O práve na náhradu trov konania rozhodol podľa ustanovení § 142 ods. 1 a § 150 ods. 2 O. s. p.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Ustanovenie § 142 vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania. To znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Náhrada je obmedzená na náhradu všetkých trov vynaložených na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Posúdenie účelnosti závisí od konkrétnych okolností tej-ktorej veci.

Podľa § 150 ods. 2 O. s. p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že v drobných sporoch najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi, a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú, majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie takýchto pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále zostanú tieto veci vzhľadom na ich množstvo, zaujímavé. V Nariadení EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa uvažuje s nepriznaním trov konania pokiaľ sú neprimerané voči pohľadávke vo veciach do 2 000 eur.

Z uvedeného preto vyplýva, že súd predovšetkým musí konštatovať úspešnosť len niektorého účastníka konania. Ak súd vo veci samej návrhu na zaplatenie 50,70 eur vyhovel, možno dospieť k záveru, že navrhovateľ bol úspešným účastníkom konania, ktorým spôsobom postupoval aj súd prvého stupňa, dospejúc k záveru o plnom úspechu navrhovateľa v konaní o danej veci. V danej veci si navrhovateľ v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p. uplatnil a vyčíslil trovy konania vo výške 103,74 eur, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh 16,50 eur a trov právneho zastúpenia 87,24 eur za tri úkony právnej služby po 16,60 : za prevzatie veci 30.5.2012, zaslanie pokusu o zmier 8.12.2011 a podanie návrhu na začatie konania 6.11.2012, spolu s paušálnou náhradou výdavkov po 7,63 eur, t. j. 3 x 16,60 eur = 49,80 eur + 3 x 7,63 = 22,89 eur, spolu 72,69 eur s 20% DPH 14,55 eur, spolu 87,24 eur. Náhrada trov konania bola uplatnená podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 uvedenej vyhlášky z tarifnej hodnoty 50,70 eur vo výške 16,60 eur (do 165,97 eur).

Podľa § 137 O. s. p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že trovami konania vynaloženými navrhovateľom na účelne uplatnenie práva sú súdny poplatok 16,50 eur podľa položky 1 písm. a) sadzovníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov a odmena advokáta vo výške 35,37 eur, spolu 51,87 eur, pretože aj súdny poplatok v zmysle § 137 O. s. p. je súčasťou trov konania, nielen odmena advokáta, ktorý nesprávny právny názor prezentoval v odvolaní navrhovateľ. Porovnajúc výšku prisúdennej istiny vo veci samej 50,70 eur k výške trov patriacich navrhovateľovi 103,74 eur, možno dospieť k záveru, že náhrada trov konania je 205 % istiny, cca dvojnásobok. Zákon nedefinuje pojem neprimeranosť trov voči pohľadávke. Nepochybne z účelu súdneho konania, ktorým je domôcť sa vymoženiu práva zaplatenia peňažnej pohľadávky s čo najnižšími nákladmi, vzhľadom aj k právnej jednoduchosti veci, kedy nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta, ale v zásade právne a skutkovo sa opakujúce, možno dovodiť, že primeranou náhradou trov konania je priznanie náhrady trov konania do výšky 50 % uplatnených trov konania. V danej veci si navrhovateľ uplatnil trovy konania vo výške 103,74 eur, z ktorých 50 % je 51,87 eur. Keďže súd prvého stupňa prisúdil navrhovateľovi 16,50 eur titulom náhrady trov konania za zaplatený súdny poplatok z návrhu, menej než 50 % uplatnených trov (31,81 %), nerozhodol správne, pretože zaplatenie súdneho poplatku z návrhu je obligatórnou povinnosťou preto, aby súdne konanie mohlo prebehnúť, pričom súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia navrhovateľa, ktoré právo zastúpenia účastníka advokátom nie je ničím obmedzené. Podľa § 151 ods. 8 O. s. p. vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a

iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva, preto navrhovateľovi patrí náhrada trov prvostupňového konania vo výške 16,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh a 35,37 eur titulom trov právneho zastúpenia.

Odvolací súd v zmysle § 220 O. s. p. zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku II. o práve na náhradu trov konania vo výške prisúdenej náhrady trov konania zo 16,50 eur na 16,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku a 35,37 eur titulom trov právneho zastúpenia.

O práve na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 224 ods. 1 O. s. p. podľa § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo a čiastočne úspešnému navrhovateľovi v odvolacom konaní nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože si žiadne trovy v odvolacom konaní neuplatnil.

Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trnave pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.